

sagen, og at man *ikke* hos Venstre vil finde noget Værn for Opretholdelsen af den privilegerede Valgret til Landstinget". Men ikke alene vil man ikke finde det hos Venstreflertallet, jeg tror, at Bladet kan være trygt for, at man heller ikke vil finde det hos den højtærede Konseilspræsident eller det ærede Medlem fra Ringkøbing. I det hele taget synes det mig utænkeligt, at Højre nogen Sinde for Alvor har kunnet tænke sig hos Venstre at finde noget Værn for Opretholdelsen af den privilegerede Valgret til Landstinget. Der kan jo ikke være nogen som helst Tvivl om Venstres Stilling her, og der bør heller ikke være nogen Tvivl om den, thi Venstre har ved enhver Lejlighed vist, at det staar paa den almindelige Valgrets Grund, og at det anser det som sin politiske og moralske Pligt at benytte den Magt, som Vælgerne have lagt og fremtidig ville lægge i dets Haand, til at faa den almindelige Valgret skaffet større og større Magt og Myndighed i Samfundet. Det burde der ikke være nogen som helst Tvivl om, naar man i det hele taget gennem Aarene har fulgt Venstres Stilling til den almindelige og den privilegerede Valgret. Det maa ogsaa være selvsagt, mener jeg, at naar Venstre gennem de foreslaaede Ændringer i Valgretten til Folketinget søger at faa dette Ting i endnu videre Grad bygget paa almindelig Valgret, saa ønsker Venstre ogsaa i Overensstemmelse med hele sin Stilling ved den almindelige Forfatningsrevision at komme bort fra den privilegerede Valgret. Det vil dog ikke sige, at man dermed ønsker at faa Landstinget gjort til et Ekko af Folketinget. Hvis det skulde være Tilfældet, kunde man efter min Mening lige saa godt have et Etkammersystem paa lignende Vis som f. Eks. i Norge, hvor der er et Etkammer, som efter sin Sammentræden deler sig i 2 Afdelinger. Det mener jeg nu ikke. Jeg mener, at der ogsaa ved den almindelige Forfatningsrevision skal bibeholdes et Landsting, som ikke bliver et Ekko af dette Ting, men paa den anden Side et Landsting, som hviler paa den almindelige Valgrets Grund.

Disse Bemærkninger har jeg ikke villet tilbageholde om dette Spørgsmaal, fordi jeg og mit Parti ønske, at der skal være Klarhed over Venstres Stilling til dette Spørgsmaal. Hvis den foreslaaede Ændring i Folketingets Sammensætning gennemføres, ligger der jo deri ogsaa en betydelig Styrkelse af den almindelige Valgret. Enhver, der vil se og kan se, maa

erkende det, og derfor er det ogsaa min Overbevisning, at hvis vi faa Folketinget valgt paa det foreslaaede Grundlag, vil dette Folketing have større Kraft, større Myndighed til at føre an ved den almindelige Forfatningsrevision end det nuværende Folketing. Det vil have bedre Betingelser for ad Forhandlingens Vej at hidføre en Omdannelse af Forfatningen i Juni-Grundlovens Aand. En saadan Omdannelse af Forfatningen er jo det endelige Maal for Venstres Arbejde i Forfatningssagen. Det ønske vi skal fastslaas. Men netop fordi Kravene om Omændring af Forfatningen i Juni-Grundlovens Aand ville fremtræde stærkere, hvis vi faa en saadan Omdannelse af Folketinget, vil dette Folketing have langt større moralsk og langt større politisk Styrke, og det vil blive vanskeligt at modsætte sig de Krav, der da stilles. Og hvis det skulde føre med sig, at man alligevel ad Forhandlingens Vej ikke kan naa til en Løsning af de Spørgsmaal, er det klart, at et Folketing, der staar i den nøjeste Overensstemmelse med Befolkningen, vil have de bedste Betingelser for at føre Sagen igennem ogsaa paa anden Maade.

Det er jo muligt, at man fra Højres Side vil sige: Ja, men hvordan kan Venstre dog vente, at Landstinget skulde gaa med til en yderligere Styrkelse af Folketinget som den, jeg her har omtalt, naar Venstre saa i anden Omgang af Forfatningssagen vil benytte den til at faa gennemført en Omdannelse af Forfatningen i Juni-Grundlovens Aand. Jeg forudser saaledes, at det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) vil komme med saadanne Betragtninger, men hertil er da at sige, at vi fra vor Side ikke ønske at lægge Skjul paa, efter hvilke tilgrundliggende Principper vi ønske at fremme Arbejdet i denne Sag. Venstre har altid staaet paa den almindelige Valgrets Grund, og der ønske vi at staa fremdeles, men vi ønske ogsaa den rolige Udvikling ad Forhandlingens Vej, og derfor er dette Forslag fra Regeringens Side fremsat som Forhandlingsgrundlag og ikke som et Ultimatum til nogen Side. Og jeg tilføjer, at vi nære den Tro til Retfærdighedsfølelsen og den sunde Sans i dette Ting og det andet Ting her oven over, at man under rolig Overvejelse af alle forhaandenværende og fremtidige Forhold, for saa vidt de kunne overses, for den rolige Udviklings Skyld vil anse det ikke blot for uklogt, men ogsaa for uretfærdigt at modsætte sig de stærke og rodfæstede Krav fra den over-